

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. június 19.
(vasárnap)**

Horváth Géza

JÓ FA JÓ GYÜMÖLCSE

Énekek: 1,1-2; 377; 231,4; 492

Lekció: János 15,1-8

Alapige: Lukács 6,43-44

„Nem jó fa az, amely rossz gyümölcsöt terem, és viszont nem rossz fa az, amely jó gyümölcsöt terem. Mert minden fát a gyümölcséről lehet megismerni. Mert a tövisről sem szednek fügét, sem a szederindáról nem szednek szőlőt.

Imádkozzunk!

Édesatyánk! Áldunk és magasztalunk, hogy megállhatunk előtted, nem a mi érdemeinkért, hanem Krisztusért.

Bizalommal járulhatunk a kegyelem királyi székéhez, és olyan óriási ajándék, hogy azt ígérted: velünk lakozol, megjelenysz közöttünk. Nemcsak megjelenysz közöttünk, hanem beszélsz velünk. Felfeded titkaidat, akaratodat, vigasztalsz, tanácsolsz, elmondod feddésedet is, mert ismered életünket, gondolkozásunkat, természetünket, utunkat, döntéseinket.

Mégis úgy állunk előtted, szeretnénk úgy állni előtted, levetett saruval most és úgy könyörögni: szólj hozzánk! Miközben szólsz hozzánk, beszélj velünk, Urunk.

Hálát adunk a mögöttünk levő hétért, a benne törtétekért. Köszönünk minden áldást, hordozó kegyelmet, elhordozó szeretetet.

Köszönjük, hogy tartottál minket, Urunk. Erősítettél, bátorítottál, megőriztél mindenképpen.

Szeretnénk megköszönni a mögöttünk levő héten az iskolák befejezését, a tanulmányok lezárását gyermekeinknek, fiataloknak az életében. Köszönjük a pedagógusok munkáját. Kérünk, pihentesd mindannyiukat a nyáron, hogy szeptemberben újult erővel kezdjenek a munkához, a tanuláshoz, a neveléshez.

Köszönjük, hogy együtt lehetünk, mint gyülekezet előtted, szeretetben összeforrvá, mint egy közös test tagjai.

Kérünk, formálj bennünket valóban gyülekezetté, formálj bennünket igehallgatókká, Urunk, akiknek megnyitja a Szentlélek a szíveinket, mert tudjuk, hogy nem fülig kell elhangzani annak, ami elhangzik, hanem szívig kell elhatolnia, a lé-

lek benső világába, hogy azután, amikor innen kimegyünk, az ige áldott és szent gyümölcseit tudjuk meghozni és teremni.

Mivel nálad nélkül semmit nem cselekedhetünk, Úr Jézus Krisztus, nem is kérhetünk semmit az Atyától. Ezért a te nevedben kérünk: Édesatyánk, Jézus Krisztusért könyörülj rajtunk, és hallgasd meg könyörgésünket.

Ámen.

Igehirdetés

Úgy gondolom, hogy bibliaolvasó emberek előtt (bizonyára sokan ülnek itt közülük), nem ismeretlen a Szentírásnak az a tanítása, amely a fáról és gyümölcseiről beszél. Néhány jellegzetes igehelyet szeretnék megemlíteni. Itt van például az a zsoltár, amiből két verset énekeltünk, az első zsoltár, amelyben azt olvassuk, hogy a hívő ember olyan, mint a víz mellé ültetett fa, amelynek levelei nem száradnak el, és megadja a gyümölcsét.

Gondoljunk az Ószövetségben a másik jellegzetes igére, az Ézsaiás 5-re, amikor Ézsaiás próféta Izráelt a szőlőhöz hasonlítja, amelyet az ő teremő és kiválasztó Ura nagy gondoskodással telepített, gondozott, körülvett, benne borsajtót épített és várta, hogy teremjen, csak nem termett.

Gondoljatok arra, amikor Keresztelő János a Jordán partján prédikál. Akkor felszólítja az ott levő embereket, hogy teremjenek megtéréshez méltó gyümölcsöket.

Talán mégis a legismertebb ige az, amit most olvastam a János evangéliuma 15. fejezetéből, amikor Jézus Krisztus azt mondja: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Nálam nélkül semmit nem cselekedhettek. Amely szőlővessző nem terem, azt az én Atyám lemetszi, amely terem, azt pedig megmetszi, hogy több gyümölcsöt teremjen.”

Sok igében olvasunk arról, hogy a jó fának jó gyümölcsei vannak — ez a mai napra kijelölt szakasz —, a rossz fa pedig onnan ismerhető meg, hogy rossz gyümölcsöt terem.

Nézzük meg, hogy a Szentírás, Istennek igéje, mit tanít erről. Először is: melyek azok a gyümölcsök?

Mi általában ezt a kérdést redukáljuk, hogy a gyümölcsök a cselekedetek. Jakab apostol is azt mondja: mutasd meg a hitedet a te cselekedeteidből. Tehát a gyümölcsökről lehet következtetni a fára. Ez minden bizonnyal igaz a Szentírásban, de itt a Lukács 6. fejezetében Jézus Krisztus nemcsak a cselekedeteikről beszél, hanem mindarról, ami az ember belső természetéből származik. Például a farizeusoknak, az írástudóknak, sadduceusoknak, papoknak a tanítása is gyümölcs. Nem feltétlenül, hogy mit tesznek, hanem mit tanítanak.

Azt szoktam mondani, ha valaki el akar menni egy szektát megnézni, ez a két legfontosabb dolog, hogy mit tanítanak és hogyan élnek. Addig csak elfogadják, hogy mit tanítanak és visszajönnek sokan, hogy jaj, milyen jókat mondtak. Persze nem az a kérdés, hogy jókat mondtak-e, hanem, hogy az megáll-e a Biblia mérlegén. Nem találatik-e a Szentírás alapján könnyűnek?

És szoktam mondani, hogy ahhoz meg nagyon jól kell ismerni a Bibliát, hogy meg tudja valaki mondani, hogy ott jót mondtak. Mert nem az a jó, amit mi em-

berileg jónak gondolunk, hanem az, ami a Szentírásnak megfelelő. Ami a Szentírással egyezik. A görög szó egyébként pontosan így fordítható. Azt kell vallani nekünk is. A másik dolog az: hogyan élnek? Aki bemegy egy ilyen közösségbe — csak megemlítem —, az úgysem lát bele, hogyan élnek, mit csinálnak hétköznap. Hogyan folynak az ügyeik?

Azért kell ezt a kérdést körüljárnunk, mert először is tisztáznunk kell a Szentírás alapján, hogy mi a gyümölcsstermésnek a feltétele. A gyümölcs nemcsak úgy önmagától lesz. Azt nem lehet egy nagyüzemben előállítani. Az ember most már majdnem mindent elő tud állítani, mindenféle 'mű' dolgot tud csinálni, de a gyümölcsről nem tudom, hogy azt valamilyen nagyüzemben, valamilyen kémiai-fizikai eljárással lehetne produkálni. Ahhoz még mindig fa kell, hogy a zöldségesnél vehess cseresznyét vagy bármit.

Mi a gyümölcsstermésnek a feltétele? Egyrészt a legfontosabb feltétele az, hogy a kertész elhatározza, hogy milyen fát szeretne ültetni, vagy milyen fát szeretne nemesíteni. Mindenki tudja, hogy vannak fajták, korábban, későbben érők. De mi a feltétel? A feltétel mindenképpen akarat, amely elhatározza, hogy ő ezt a fát elülteti és erről gyümölcsöt vár.

Azért szép ez a kép, mert a Szentírás így adja elénk Istennek azt az akaratát, amellyel az Efézusi levél szerint eleve elhatározta, hogy minket fiaivá fogad. Amelyben Isten eleve eldöntötte, nem olyan ad hoc jelleggel vagy hirtelen jött ötlettől vezérelve történt, hanem Istennek van egy terve, amely az egész történelmen keresztül végighalad, és minden úgy történik, ahogy azt Isten elhatározta.

Ezért Istennek volt egy csodálatos döntése, mégpedig az volt ez a nagy döntés, hogy legyenek olyan jó fák, amelyek jó gyümölcsöt tudnak teremni. Miért? Nem voltak addig jó fák? Nem bizony!

Ahhoz, hogy egy fa gyümölcsöt teremjen, ahhoz egy beavatkozásra van szükség. Ha valaki a kertészetben vesz egy gyümölcsfát, akkor nemcsak azt fogja meg nézni és látni rajta, hogy milyen fajta, hanem rá kell, hogy írva legyen, hogy milyen alanyba oltották. De az alany az mindig vad. Mindig valamilyen vad alanyba oltják a nemes szemet, amely egy csodálatos belső átalakulást végez abban a fában.

Ha valaki ültet egy fát, fogja is a gyökérnyaknál látni, hogy furcsa ott az alakja. Kicsit mintha oldalról jönne ki, mintha lenne ott egy vágás, és ez nem véletlen, mert az egy tudatos beavatkozás a kertész részéről.

Tudniillik a kertész veszi a vadalanyt, amely képes arra, hogy hajtson, sok levelet hozzon, de nem képes arra, hogy gyümölcsöt teremjen. Ebbe a kertész beletesz egy nemes szemet, a gyökérnyakba beleolt egy nemes szemet, valamilyen fajta fából vág egy szemet és azt beleteszi. És nagyon érdekes dolog történik, egy megfoghatatlan dolog. Ez átjárja ezt a fát, és attól kezdve, ami a szem felett kinő, az képes arra, hogy gyümölcsöt teremjen. — Létrejön egy új fa, ha tetszik, amely gyümölcsöt terem.

Az első tanítása ennek az igének, hogy ahhoz, hogy valaki gyümölcsöt teremjen, tulajdonképpen ez kell, hogy az életében lejátszódjon. Mert mi magunktól képtelenek vagyunk valami jónak a cselekvésére — fogalmazzák meg a reformátorok —, minden gonoszra pedig hajlandók.

Emlékeztek? Utána megkérdezi a reformátor: hát akkor nincs semmi reményünk? De van! Ha a Szentlélek újjászüli bennünket. Tudniillik az újjászületéskor pontosan ez történik. Beleoltatják a hívő szívébe a Szentlélek által titokzatos módon a Krisztus. Onnantól kezdve új természet részese lesz a hívő. És mi történik tovább az életében? Majd mindjárt megnézzük, csak még menjünk vissza, hogy tulajdonképpen ezt tanítja a Biblia.

De azért kell, hogy ezt elmondjam: a vadalanynak semmit nem tud teremni. Ma sok vallás, csoport, a mai pedagógia is, tulajdonképpen a mai tudományok azt tanítják, hogy azért az ember nem teljesen rossz, hanem valami jó van benne, amely képes arra, hogy valami jót teremjen, csak ezt a jót ki kell bányászni, felszínre kell hozni, kicsit stimulálni kell, gerjeszteni kell, hogy előtörjön az emberben. Erre aztán várhatnánk! Mert éppen innen származik az a nagyon hibás nézet, hogy mivel valami jó maradt bennünk, ezért képesek vagyunk valami jót cselekedni is. Ha nem is sok jót, de azért valamit igen. Mert milyen jó cselekedet, ha segítünk egy nyomorulton, ha egy betegnek adunk egy pohár vizet, vagy valami hasonló, amit mi elkönyvelünk, hogy ez jó cselekedet.

A Szentírás azt mondja, hogy a bűneset következtében bennünk semmi jó nem maradt. Ez a Bibliának a teljes romlottságról szóló tanítása. Itt nem arról van szó, hogy a bűnesetben az Isten-kép torzult bennünk, hanem az, hogy az összetört. Ezért semmi más reményünk nincs. A bűnös embernek semmi más reménye nincs, mert „a bűn sarában élve lenni, a jóra lelke képtelen” — mondja a 218. halleluja ének. Ezt nehezen látja be az ember, hogy semmi jó, ítélet alatt vagyok, kárhozatban vagyok, elveszett vagyok. De ha Jézus Krisztus könyörül rajtam, az Isten áldott Szentlelke azt a Jézus Krisztust, aki szeretett engem és önmagát adta értem, azt hajlandó az én bűnös, nyomorult életembe beoltani.

Akkor egy csodálatos dolog történik, ennek az új szemnek a lényege, a szubsztanciája átjárja azt a régi természetet. Átjárja azt a vadalanyt, és képes lesz, hogy jó gyümölcsöt teremjen.

Éppen ezért, amikor ez megtörténik az emberben, az ember új természet részese lesz. A vadalanyból nem marad ott semmi? De marad. Tudniillik, amikor ha valaki fát ültetett és fát gondozott már, az tudja, hogy ami a szemzés, az oltás felett jön ki, az a nemes, ami az oltás alatt jön ki, az pedig a vad. Ezeket nevezzük vadhajtásoknak. Jönnek a gyökérből, a földből. Mindig az oltás alatti részből jönnek fel, amelyek erőteljesebbek lehetnek, amelyek nem teremnek, amelyek meddők.

Pál apostol a Római levélben nagyon szépen beszél erről, hogy kétféle természet van bennem. A János evangéliuma is azt mondja: az ilyet az Atya továbbra is kezelésbe veszi, tehát a beoltással nincs minden elrendezve, azt mondja: az én Atyám a szőlőműves. Továbbra is műveli a szőlőt.

Miből áll ez a művelés? Tudjuk, hogy gondozásból, ápolásból, de metszésből is áll. János is két szót használ. Az egyik azt mondja: amelyik vessző gyümölcsöt nem terem, azt lemetszi, amelyik meg gyümölcsöt terem, azt megmetszi, mert ez a rendje. Ami a szem alatt jön ki, azt le kell metszeni, a vadhajtás, ami az oltás felett jön ki, azt pedig megmetszi, hogy több gyümölcsöt teremjen. Mert a cél nem a nagy hajtás, hanem a gyümölcstermés. Teremjete megteréshez méltó gyümölcsöket! — mondja Keresztelő János. Nem azt mondja, hogy egyre nagyobb legyen

a lelki fátok, minél több hajtás legyen rajtatok, hanem azt, hogy gyümölcs legyen. És ez máshogy nem megy, csak metszés által.

Amikor Jézus azt mondja a tanítványoknak: ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek, de a lábatokat meg kell, hogy mossam. Itt is hasonlóról van szó. Ti már tiszták vagytok, be vagytok oltva, de azért gondozni kell benneteket. A bűnbocsánat mindennapi drága ajándékával, a velem való közösség áldott szentségével mindennap gondozlak titeket. Megmetszi az én Atyám, vissza kell metszeni. Mert amikor a kertész visszametszi a fát, ezzel egyrészt még nagyobb növekedésre sarkallja, másodsor a fát alakítja, mert ahogy metsszük a fát, úgy lehet alakítani, hogy merre menjenek az ágak és merre ne menjenek. A harmadik pedig, hogy szép és kívánatos gyümölcsöt teremjen.

Eppen ezért foglaljuk össze, hogy mit mond a Szentírás: egyrészt azt mondja, hogy lehetetlen, hogy akik Krisztusba nem oltattak, azok jó gyümölcsöt teremjenek. Ilyen nincs. Rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt. Aki nem Krisztusban van, az nem teremhet jó gyümölcsöt. Annak nem lehetnek jó cselekedetei.

Ez nagyon érdekes, mert tőlem sokan megkérdezték: na de hát a gonoszok is tudnak jót cselekedni, mert ahhoz nem kell hívőnek lenni, hogy egy betegnek egy pohár vizet adj. Vagy karácsony előtt: jön a Mikulás-gyár, jönnek a különféle felszólítások: ide vidd, oda vidd, ide dobd, oda dobd. Ilyen-olyan szeretetszolgálat. Ahhoz elég egy humanista embernek lenni. Egy olyan humanista embernek, aki érzékeny a mások szükségére. Ehhez nem kell hívőnek lenni.

Na, akkor hol van a probléma? A probléma ott van, hogy a Zsidókhöz írt levél 11. fejezetének 6. verse elénk adja a kulcsot, amivel ezt a kérdést megoldjuk. Tudniillik hit nélkül lehetetlen, hogy Isten előtt kedves legyek. A nem hívő ember akármennyi jót cselekedhet, odaadhatja a vagyonát is (1Korintus 13 szerint), feléteheti a vagyonát is, de ha az agapé nincs benne, Krisztus nem lakik benne, akkor az semmi, akkor halott. Azok a humanista jó cselekedetek, azok jók a mi értékítéleteink szerint. De hogy mi a jó cselekedet, annak az Isten értékítélete szerint kell jónak lenni. Mert a mi értékítéletünk az, hogy jó. Odaadok valakinek egy ruhát, mert nincs neki. Na, jót cselekedtem! De ez csak a mi emberi ítéletünk szerint jó.

A Szentírás azt mondja: a jó az, amire Isten mondja, hogy jó. Nézzük meg a mai igét. Nem jó fa az, amely romlott gyümölcsöt terem. Ki mondja ezt? Jézus. Tehát az ítélet Isten kezében van.

Szoktam mondani a gyerekeknek, hogy az a baj, hogy a dolgozatot nem mi javítjuk, hanem a tanár. Mert ha mi javítanánk, akkor ötös lenne. Legfeljebb négyes, ha valaki szerény. De az a baj, hogy a tanár javítja.

Élet és halál, üdvösség és kárhózat, jó és rossz kérdésében nem a mi véleményünk a döntő, hogy mit gondolok, hanem az, hogy Isten hogyan lát engem. Az Isten hogyan ítéli azt meg. Itt lehet megérteni az egész Ószövetséget is, ahol a hitetlen ember nem fogja fel Istennek a dolgait, mert bolondság neki. Jön a hitetlen ember: hogy lehet az Ószövetségben annyi sok vérontás, stb. ? Azért, mert Isten ezt mondta, és amit Isten mond, az jó, és azt végre kell hajtani.

Persze a mi értékítéletünk szerint nem jó. Egy népet lerohanni és megtámadni, az az emberi értékítélet szerint nem jó. De meg kell tanulnunk azt, hogy

nem mi értékeljük a dolgokat. A mércse nem az én kezemben van, hanem annak a kezében, aki ott Babilóniában is írt a falra: híjával találtattál. A mércse annak a kezében van. Ezért a Biblia azt mondja: lehetetlen, hogy akik Krisztusba nem oltattak, azok jó gyümölcsöt teremjenek.

Azt mondja a Szentírás egésze, amit a mi reformátor eleink úgy foglaltak össze, hogy az is lehetetlen, hogy akik Krisztusba oltattak, azok a hála jó gyümölcsseit ne teremjék.

Menjünk tovább. Három dolgot mond a Szentírás, hogy mit értünk jó cselekedeten. Ez is egy mércse, amelyen lemérhetem, hogy Isten mit ért rajta. Nem az, hogy én mit értek, hanem, hogy Isten mit ért jócselekedetnek.

Az első: Azt mondjuk, hogy az a jó cselekedet, amelynek jó fundamentuma van. Jó alapja van. Ez a jó alap pedig az élő hit. Az előbb, ahogy mondtam, hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, de ott van egy másik ige is alátámasztásul: ami hitből nincs, az bűn. A jó cselekedetek tekintetében is, ami nem hitből van, az bűn.

Egyik lelkipásztor testvérünk mondott egy példát. Adott egy koldusnak kétezer forintot. Jó cselekedet? Azt mondod: az. Bement a koldus, vett rajta három deci pálinkát. Kijött a kocsmából részegen. Aláesett a villamosnak. Az elütötte. Jót tett a kétezer forinttal? Értjük, hogy miről szól: jó cselekedet vagy nem jó cselekedet? Jót tett vele, hogy neki adta? Rögtön elitta, a villamos alá esett, az elütötte. — Nem az én értékítéletemről van szó. Hitből kell származnia. Mert ami nem hitből van, az — a Szentírás szerint — bűn.

A második, amit a Szentírás mond: Jó regulája kell, hogy legyen. Mit értünk ezen: jó regula? Gondolom, értjük, mit jelent. A Szentírás azt mondja: törvény szerint kell, hogy történjen. De mit ért a Szentírás törvény alatt? Mózes könyvét? A Tízparancsolatot? — Megmondom, mit ért a Szentírás törvény alatt. 5Mózes 12,32: Mindazt, amit én parancsolok néktek, megtartsátok, aszerint cselekedjete. Semmit ne tégy ahhoz, és el ne végy abból.

Tehát a Biblia törvény alatt azt érti, hogy amit mond az Úr, azt kell megcselekedni. Ez a jó cselekedetek regulája. Semmit abból el ne végy, és semmit ahhoz ne tégy. Amit én parancsolok néktek, aszerint cselekedjete. — Ez nagyon világos ige.

A harmadik: azt mondja a Szentírás egésze, hogy a jó cselekedetnek jó célja legyen. Mi a jó cél? 1Korintus 10,31 (többek között): Akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére tegyetek. Ez a cél.

Sok olyan humánus emberrel találkoztam, akik azt mondták: segíték rajta, mert majd rajtam is fognak segíteni. Adok neki, mert ő is fog adni nekem. Ez nem cél, ez üzlet. Üzleti praktika. Meglátogatom, mert majd ő is meg fog látogatni engem. Betegségében viszek neki valamit, mert majd ő is hoz nekem.

Azt mondja: a jócselekedet harmadik ismérve, hogy jó célja kell, hogy legyen. Ez a cél pedig az, hogy az Isten dicsőíttessék a mi testünkben és lelkünkben. Ez az Úrra mutasson.

Jézus azt mondja: nem jó fa. Miért foglalkozik Jézus ezzel, hogy gyümölcs. Azért, mert van, ami látható, és van, ami láthatatlan. A fában végbemegy egy belső titkos átalakulás. Ezt nem látja senki, de a gyümölcsöt, azt igen. Ha látunk egy gyümölcsöt, mondjuk cseresznyét, arról meg tudjuk rögtön állapítani, hogy az mi-

lyen, Münchenbergi korai, Germersdorfi, Rita. Aki ért hozzá, az a formájából, alakjából, színéből meg tudja minden fánál állapítani, hogy milyen. Látja a gyümölcsöt, mert rengeteg fajta van.

Azért mondja Jézus, hogy gyümölcsöket, mert ezzel tulajdonképpen a hitetlenek magabiztosságát akarja megdönteni. Biztosan találkoztunk már olyan emberekkel, akik azt mondták: nem tudod, mekkora hitem van nekem! — falun nagyon dívik ez a kifejezés. Lehet, nagyobb, mint annak, aki mindig a templomban ül! Ezt tényleg nem tudjuk, de a gyümölcsöket látjuk. Ismeri az Úr az övéit. Vasárnap a veszett kutya sem tudná templomba zavarni, hogy írtózik a gyülekezeti közösségtől és nem vágyik rá. Nem imádkozik, nem olvas igét. Sok minden van. A gyümölcsökről lehet következtetni. Mert van, ami látható, és van, ami láthatatlan. Ez a hitetleneknek a magabiztossága. — Szoktam mondani: olyan, mint a Capitalynak a papírpénze. Sokra megy vele, de gyufát nem adnának érte a boltban.

A másik, amire Jézus Krisztus ezzel tanít, azok pedig az elbizonytalanodott hívőknek a megerősítése. A hívők sokszor elbizonytalanodnak. Főleg akkor, ha bűnbe esnek, vétkeznek. Jaj, akkor velem most mi van? Nincsenek gyümölcsöim? De vannak, — de vannak vadhajtásaid is, amelyek az óemberi természetből fakadnak.

Erre azt mondja az ige Pál apostolon keresztül, hogy öldököljétek meg a ti földi tagjaitokat. Ezeket mindig metszeni kell nekünk is. Mert a gyümölcsstermésből lesz a hívő bizonyos afelől, hogy ő valóban Krisztusban van. De jön a vadhajtás, amelyet le kell metszeni, és jön felesleges hajtás, amelyet majd meg kell metszeni. Ez másik kérdés. A legfontosabb az, hogy itt látjuk, hogy mi van belül.

A következő vers, amit már nem olvastam fel, mert hosszú lenne az alkalom: „A jó ember az ő szívének jó kincseiből hoz elő jót.” — Nem látom, mi van belül, hogy egy kútban mennyi víz van, nem látjuk. De amikor a slaugból már nem jön semmi, akkor már kiürült a kút. Mi jön ki? Itt Jézus mindig arra utal, hogy mi van belül. Hogyan gondolkodunk, hogyan beszélünk, hogyan mosolygunk, hogyan segítünk, bármi... Mert gyümölcsöikről ismeritek meg őket. Következtetni lehet, hogy mi van belül.

Éppen ezért, a mai igénk tanítása szerint jó cselekedet és jó gyümölcs az, amely Jézus értékítélete szerint megáll. Ő fog bennünket ítélni az ítéletkor is. Ő nézi meg, és Ő választja külön a kecskéket a juhoktól. De ez az ítéelő Isten, ez az ítéelő Jézus előbb — mondja az egyik káté-kérdésünk — már énérettem odaállt az Isten ítélete elé. Magára vette az én természetemet, az én vadtermészetemet, az én atyáimtól örökölt hiábavaló életemet, és engem megváltott, megszabadított, és én hit által Krisztusnak részese vagyok. Ő enyém, és én Övé — mondja az egyik ének.

Ne tévesszen meg a gyümölcs, mert Jézus kétfélét mond: jó vagy rossz. Jézus nem ítéli, hogy kicsi vagy nagy a gyümölcs. Jézus azt mondja: jó vagy rossz. Kétféle verzió van, nincs harmadik. Jézus nem mondja: piros, bordó már. De jó nem lehet, csak Ővele, mert senki sem jó, csak egy, az Isten. Csak az tud szívéből jót előhozni, akiben a Galata levél szerint a jó lakik. Ez a jó pedig Jézus Krisztus.

Ezért mondja az ige: lakozzék Krisztus hit által a szívetekben. Akkor nincs baj. Akkor Ő fog belőle felbuzogni, Ő fog belőle kijönni. Ezek az áldott gyümölcsök. Ad-

JÓ FA JÓ GYÜMÖLCSE

ja meg az Úr, hogy teremjünk, nehogy Jézus Krisztus a mi életünk fája mellett is úgy álljon meg: ó csak levél, ó csak levél, fádon nincs egyéb, csupán levél, csupán levél – mondja egy halleluja ének.

Adja meg az Úr, hogy roskadozzunk, mert a hívókról az van megírva: még vén korban is gyümölcsöznek. Mint ahogy mi erről a 80 éves cseresznyefáról is szedtünk gyümölcsöt. Mindig az jutott eszembe: már odvas, néhol szárad, már még az ibolya is kinőtt rajta, de még vén korban is nagy, gyönyörű cseresznyét tud adni. Amikor a fa kezd teremni, akkor adja a legszebb és legnagyobb gyümölcsöt. De még vénkorban is. Ez az Úrnak a hatalmas munkája. Nem a mi érdemünk, hanem annak a Jézus Krisztusnak az érdeme és munkája, aki bennünk a Szentlélek által titokzatos, de mégis látható módon munkálkodik és dolgozik.

Énekeljük a 231,4 dicséret versét.

Igazgass, Uram, engemet,
Hogy megőrizzem hitemet;
Ha von magához e világ,
Én mint Krisztusba oltott ág,
Tőle vegyem tápláltatásom,
Míg az élők közt lesz lakásom.

Imádkozzunk!

Megvalljuk, Urunk, hogy az ember élete nélküled nem élet, csak vegetáció, ahogy a vadalyan látszólag él, levelei vannak, hajtása van, de gyümölcsöt nem képes hozni.

Köszönjük, hogy igéd világossá teszi, hogy nálad nélkül semmit nem tudunk cselekedni. Minden akarat, amely téged kihagy a cselekvésből, az csak rossz, gonosz lehet, mert gonosz szívből származik, és halott testből indul ki.

A te könyörülő munkád, Urunk, hogy sokakat újjászülsz élő reménységre. Megadtad ennek a lehetőséget Jézus Krisztus halálában és feltámadásában.

Köszönjük a Szentlélek általi titokzatos Krisztusba oltatást. A benne elrejtett életet, és az általad hozott gyümölcsöket, amelyekben semmi érdemünk nincsen, mert minden dicsőség és minden érdem azé, aki ezt munkálja, létrehozza, aki megalkotja, aki késszé és képessé tesz arra, hogy gyümölcsöt is tudunk már teremni.

Nyesegezd vadhajtásainkat, metssz meg bennünket, Urunk, hogy több gyümölcsöt teremjünk, hogy jobban rád, az élő Úrra tudjunk mutatni, hogy kíváncsiság tegyük a hívő életet a pogányok előtt is, hogy más is lásson, más is csodáljon és leborulva áldjon.

Fogadd hálánkat, Urunk, azért, hogy igédet hirdetteted közöttünk. Amikor innen kimegyünk, add, hogy elvigyük a szívünk hústábláin, és életünk fáján pedig ennek gyümölcssei megjelenjenek a családjunkban, házastársunkkal folytatott beszélgetésben, a gyermeknevelésünkben, minden kérdésben, döntéseinkben, bizonyágtételünkben.

Tied a dicsőség, Urunk. Kérünk, maradj velünk, áldj és őrizd meg bennünket ígéreted szerint.

Ámen.